

I. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

MINISTERIET FÖR EKOLOGISK OMSTÄLLNING
OCH DEN DEMOGRAFISKA UTMANINGEN

14735 Förordning TED/646/2023 av den 9 juni 2023 om kriterier för att fastställa när termoplastavfall som genomgår mekanisk behandling och som är avsett för tillverkning av plastprodukter upphör att vara avfall enligt lag 7/2022 av den 8 april om avfall och förorenad jord för en cirkulär ekonomi.

I

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (nedan kallat ramdirektivet om avfall) införlivades i spansk lagstiftning genom lag 22/2011 av den 28 juli 2011 om avfall och förorenad jord. Båda förordningarna inför en uppsättning krav som måste uppfyllas så att en viss typ av avfall efter återvinning kan sluta anses vara avfall.

De fyra krav som ska uppfyllas för denna ändring i rättslig ställning som infördes både i artikel 6 i ramdirektivet om avfall och i lag 22/2011 av den 28 juli 2011, är att det resulterande ämnet eller föremålet ska användas för specifika ändamål; en marknad eller efterfrågan måste finnas för detta ämne eller föremål; det resulterande ämnet eller föremålet ska uppfylla de tekniska kraven för de specifika ändamålen och följa befintlig lagstiftning och tillämpliga standarder för produkterna; och slutligen kan användningen av det resulterande ämnet eller föremålet inte ha någon negativ inverkan på miljön eller hälsan.

Därefter, i artikel 6 i ramdirektivet om avfall, med ändringar genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851 av den 30 maj 2018, ändrades direktiv 2008/98/EG om avfall. Den nya ordalydelsen i denna artikel innehåller vissa uppdateringar. För det första, även om den behåller de fyra krav som anges ovan för att en typ av avfall ska upphöra att anses som sådant, inför den en detaljerad beskrivning av det första kravet, eftersom det resulterande ämnet eller föremålet från och med nu alltid måste användas för särskilda ändamål. För det andra införs alternativet att statusen som "avfall som upphör att vara avfall" ska kunna tillämpas antingen på EU-nivå, på medlemsstatsnivå eller från fall till fall.

På den första nivån kan Europeiska kommissionen bedöma behovet av att fastställa sådana kriterier för vissa avfallsflöden genom genomförandeakter på unionsnivå. I det andra fallet, där de inte har fastställts på gemenskapsnivå, är ankommer det på medlemsstaterna att fastställa sådana kriterier för vissa typer av avfall. I båda fallen ska de kriterier på att avfall upphör att vara avfall som regleras i direktivet innehålla: avfall som godkänts som insatsmaterial för återvinningsförfarandet; tillåtna behandlingsförfaranden och -metoder; kvalitetskriterier som måste uppfyllas för material som upphör att vara avfall till följd av återvinningsförfarandet i enlighet med tillämpliga produktstandarder, inbegripet gränsvärden för föroreningar om så behövs; administrationssystem för att visa att de fastställda kriterierna uppfylls, särskilt för kvalitetskontroll och egenkontroll samt ackreditering, när så är lämpligt; och slutligen för att inlämna en försäkran om överensstämmelse.

I det tredje fallet, där bedömningar görs från fall till fall och när det inte finns några kriterier varken på unionsnivå eller nationell nivå, ska medlemsstaterna ha befogenhet att fatta beslut i varje enskilt fall för vissa avfallsflöden. I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851 av den 30 maj 2018 anges att i varje enskilt fall ska samma krav, vid behov, uppfyllas enligt de två ovan beskrivna alternativen. I detta sista fall ska även gränsvärdena för föroreningar och alla eventuella negativa miljö- och hälsoeffekter beaktas.

Lag 7/2022 av den 8 april 2022 om avfall och förorenad jord införlivar Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851 av den 30 maj 2018. I artikel 5 i lagen fastställs att ministern för ekologisk omställning och den demografiska utmaningen kan föreskriva särskilda kriterier som måste uppfyllas av visst avfall som har varit föremål för ett återvinningsförfarande, inbegripet materialåtervinning, för att upphöra att betraktas som avfall. För detta ändamål ska den preliminära undersökning som utförts av den av Europeiska unionen inrättade kommissionen för avfallssamordning, tillämpliga prejudikat, beakta försiktighets- och förebyggande principer och eventuella negativa effekter av det resulterande materialet och, där det är nödvändigt, huruvida gränsvärden för förorenade ämnen bör inkluderas.

Det bör noteras att det nya direktivets tillvägagångssätt när det gäller utvecklingen på unionsnivå och nationell nivå är det som har tillämpats i Spanien vid genomförandet av artikel 5 i lag 7/2022 av den 8 april, genom ministerbeslut om när avfall upphör att vara avfall.

I artikel 5 i lagen har dock termen "under beredning" lagts till tillsammans med de ämnen och artiklar som är resultatet av återvinningen för att anpassa den till terminologin i produktlagstiftningen, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr

793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG.

I artikel 5.3 i lag 7/2022 av den 8 april 2022 regleras villkoren för fall där inga särskilda kriterier för när avfall upphör att vara avfall har fastställts på unionsnivå eller nationell nivå. De behöriga regionala myndigheterna får i de tillstånd som beviljas i enlighet med artikel 33 i lagen inkludera att avfall som återvinns i en anläggning inom deras territorium upphör att vara avfall för att användas i en viss verksamhet eller industriprocess, förutsatt att villkoren i denna artikel är uppfyllda.

På samma sätt innehåller lag 7/2022 av den 8 april 2022 ett krav på att det nya material som har upphört att vara avfall först måste uppfylla kraven i artikel 5.1 om att avfall upphör att vara avfall, och därefter med förordningarna om produkter och kemiska ämnen och blandningar och med lagstiftningen om saluföring av vissa produkter.

II

Vad gäller plastavfall på EU-nivå har Europeiska kommissionen utsett gemensamma forskningscentrumet (Joint Research Center, nedan kallat JRC) för att undersöka de föreslagna kriterierna för när avfall upphör att vara avfall för visst plastavfall, termoplaster, och att inkludera all grundläggande information som krävs för att säkerställa att villkoren i artikel 6 i ramdirektiv om avfall uppfylls. Denna studie, som offentliggjordes 2014, bereddes med bidrag från medlemsstaternas experter och intressenter. Den var särskilt inriktad på mekaniska behandlingar (inte termiska, kemiska eller kombinerade processer) och föreslog ett antal kriterier i bilaga VI för att tillämpa avfallsstatus när det gäller termoplaster, utom härdad plast. Trots offentliggörandet av denna studie har kommissionen ännu inte tagit något lagstiftningsinitiativ för att fastställa dessa kriterier för plastavfallsflödet på europeisk nivå.

Därefter antog europeiska kommissionen i början av 2018 den "Europeiska strategin för plast i en cirkulär ekonomi" inom ramen för den första handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, som särskilt behandlar design-, produktions- och användningsaspekter för plast samt separat insamling och de nuvarande möjligheterna att uppnå en korrekt behandling av denna typ av avfall. I strategin betonas, utöver en förteckning över konkreta åtgärder, behovet av att minska de oönskade effekterna på samhället och miljön till följd av användningen av plast och plastavfall och omfattar målet att varje år, från och med nu fram till 2025, använda 10 miljoner ton återvunnen plast för tillverkning av nya produkter, vilket ökar återvinningen av plastavfall i Europeiska unionen.

Som en del av denna strategi antogs Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904 av den 5 juni 2019 om minskning av vissa plastprodukters miljöpåverkan. Detta syftar till att gå mot en mer cirkulär plastsektor och bekämpa havsföroreningar som orsakas av plast. I Spanien har detta direktiv införlivats i lag genom lag 7/2022 av den 8 april 2022. Särskilt i avdelning V införs åtgärder för att minska förbrukningen av vissa plastprodukter och, när det gäller avfall som innehåller detta material, betonas dess korrekta hantering.

III

Termen "plast" täcker ett stort antal material som delar en upprepning av strukturer som kallas monomerer, i form av långa kedjor. Från denna grundläggande enhet är den grundläggande basen för varje plast både polymeren (monomerkedjan) och alla kemikalier som tillsätts den för att ge olika egenskaper. Beroende på dessa egenskaper kan plast användas som isolerings-, värme-, konstruktions-, belysnings- och skyddande material, bland annat. På grund av sin erkända funktionalitet, mångsidighet och pris finner plast en mängd tillämpningar inom olika områden, allt från daglig användning i hemmet av behållare och förpackningar till användning i byggnation, fordon, maskiner, elektronik, jordbruk, tyger, möbler, etc. När det gäller volym är efterfrågan på plast för användning i förpackningar störst, jämfört med andra användningsområden.

Det är just för att den uppvisar så varierande egenskaper och används i så många olika tillämpningar som användningen av plast är så utbredd och därför är mängden plastavfall mycket stor och dess trend under de senaste åren växer. Förutom sin mångfald kännetecknas plaster av ett mycket varierat sortiment i livslängden för varje produkt, som kan sträcka sig från minuter i vissa konsumentprodukter till många år i produkter som används i bland annat byggnation eller maskiner. Denna aspekt påverkar också i hög grad avfallsströmmen, liksom förekomsten av vissa kemiska ämnen eller blandningar i vissa av dem.

Frågan om kemiska ämnen eller blandningar i plastavfall är utan tvekan ytterst viktig för skyddet av miljön och människors hälsa. Av denna anledning har man nyligen funnit en växande efterfrågan från allmänheten på att lösa både problemet med direkta föroreningar och genomförandet av de lämpligaste behandlingarna för att hantera denna avfallsström. I detta avseende krävs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar att avfall, som består av, innehåller eller förorenats med något ämne som förtecknas i bilaga IV till den förordningen i koncentrationer som är högre än de som anges i den bilagan, ska avfallshanteras eller återvinnas genom vissa behandlingsförfaranden som säkerställer att innehållet i långlivade organiska föroreningar förstörs eller oåterkalleligt omvandlas, om materialåtervinning inte är möjlig. Dessutom ska bestämmelserna om tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av dessa ämnen i varor tillverkade av plaster som erhåller statusen att de

upphör att vara avfall tillämpas.

Riktlinjer för en korrekt hantering av avfallsflöden med långlivade organiska föreningar har utarbetats både från Baselkonventionen och flera medlemsstater. Under 2019 offentliggjorde kommissionen en ambitiös studie med inriktning på översynen av de gränser som anges i bilagorna IV och V till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019. I denna studie betonas det att demontering och mekanisk separering i allmänhet kan genomföras som ett effektivt första steg för att minska mängden avfall som innehåller långlivade organiska föreningar som återgår till produktionscykler. Dessa behandlingar är mer på plats för avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning, medan det finns mer praktiska hinder för andra strömmar såsom oanvända fordon och bygg- och rivningsavfall. Helst bör avskiljningen av avfall med långlivade organiska föreningar från de återstående delmängderna ske så snart som möjligt inom avfallsbehandlingskedjan.

När det väl blir avfall är framgången för materialåtervinning från denna ström mycket varierad beroende på typ av avfall och dess ursprung. Enligt europeiska kommissionens egna uppgifter samlas det för närvarande in mer än 27 miljoner ton plastavfall varje år i Europa. Av detta årliga belopp är mindre än en tredjedel avsett för anläggningar för materialåtervinning, medan stora volymer hamnar i deponi, förbränning eller exporteras. Europeiska kommissionen har fastställt att varje medlemsstat senast 2030 måste uppnå 55 % materialåtervinning av plastförpackningsavfall.

IV

I Spanien måste plast- eller plastproduktindustrin, vanligen kallad bearbetningsindustrin, särskiljas från de andra aktörer som deltar i kretsloppet för dessa material när de blir avfall: plastavfallshanterare.

När plastprodukter släpps ut på marknaden, oavsett hur enormt mycket deras användningstid varierar, kommer de att slutligen bli avfall. De ska sedan behandlas i anläggningarna hos plastavfallshanterare som är särskilt godkända för sådan behandling, i enlighet med lag 7/2022 av den 8 april 2022. Det är vanligt i denna ström att plastavfall, före behandling för slutlig återvinning, passerar genom andra hanterare som vanligtvis utför minst en klassificering. Slutligen kan korrekt behandlat avfall användas direkt som en råvara som införlivas av bearbetningsindustrin i tillverkningen av nya plastprodukter, oavsett om de är färdiga eller halvfärdiga, och utgör därmed en cirkulär ekonomimodell.

I detta sammanhang, för att det ska gå att tillämpa det juridiska begreppet "avfall som upphört att vara avfall", är det nödvändigt att plastavfallet passerar genom ett eller flera anläggningar för avfallshantering innan det når sin slutliga återvinningsanläggning. Avfall som betecknas som postindustriellt (eller prekonsument) undantas dock från detta begrepp och ingår i begreppet "biprodukt", enligt definitionen i artikel 4 i lag 7/2022 av den 8 april 2022. Den här typen av avfall inkluderar allt som genereras som avfall från produktionen av plastprodukter (rester, skrot, produkter som inte uppfyller kraven etc.), som erhållits i själva fabriken och som direkt införlivas i bearbetningsindustrin, och som dessutom karakteriseras av det faktum att det inte når någon slutkonsument, eftersom det begränsas till industriellt sammanhang.

På EU-nivå har Europeiska kommissionen antagit vissa förordningar om när avfall upphör att vara avfall, men ingen av dem gäller plast, så det finns inget gemensamt regelverk för alla medlemsstater. Endast Portugal har offentliggjort sina kriterier för när avfall upphör att vara avfall, i linje med resultaten i JRC:s tekniska studie.

Med tanke på vikten av denna avfallsström och avsaknaden av reglering på EU-nivå anses det nödvändigt att ha specifika nationella föreskrifter som kan tillämpas. Det finns flera direkta fördelar med förordningen. Dessa inkluderar följande: att fungera som en stimulans för att öka de separata och effektiva insamlingsvolymerna för denna typ av avfall; en ökning av materialåtervinningsgraden; och bättre avfallshantering och bättre kvalitetskontroll av den råvara som återvinns genom lämpliga behandlingsförfaranden.

Dessutom ökar rättssäkerheten genom att man skiljer mellan avfall och plastprodukter, och följaktligen de bestämmelser som styr dem. När materialet från avfall uppfyller motsvarande krav kommer det att upphöra att vara avfall. Därför är bestämmelserna om avfall, såsom lag 7/2022 av den 8 april 2022 eller kungligt dekret 553/2020 av den 2 juni 2020 om transport av avfall inom statens territorium, inte tillämpliga på den, vilket innebär en minskning av de administrativa formaliteterna. Denna förändring är möjlig eftersom de nya materialen är säkra ur ett miljö- och hälsoperspektiv, till skillnad från avfall.

V

Denna ministerförordning består av åtta artiklar, en tilläggsbestämmelse, en övergångsbestämmelse och två slutbestämmelser. Den innehåller fyra bilagor. Syftet med detta beslut är att fastställa kriterier för när avfall upphör att vara avfall specifikt för termoplastavfall som behandlas mekaniskt och kommer att gälla för hela statens territorium, i enlighet med artikel 5 i lag 7/2022 av den 8 april. Dessa kriterier fastställs på grundval av det tekniska dokument som utarbetats av JRC och som nämns ovan.

Följaktligen omfattas endast mekaniskt behandlat termoplastavfall av denna förordning och inte andra avfallsflöden, t.ex. kemiska behandlingar, som detta avfallsflöde kan utsättas för. Termostatiskt plastavfall är också uteslutet, dvs. plastavfall som, när de är uppvärmda och sedan kylda, inte kan omsmältas eller omformas.

I artikel 3 och de artiklar som följer efter den fastställer denna förordning kriterierna som gäller statusen som avfall som upphört

att vara avfall och förfarandet för kontroll av efterlevnad genom hanteringssystem, vilka kvalitetskriterier som ska uppfyllas av det resulterande materialet efter återvinningsförfarandet i enlighet med tillämpliga produktstandarder, samt de skyldigheter som måste uppfyllas av avfallshanterare.

Som ett verktyg för att säkerställa den komplicerade frågan om långlivade organiska föreningar i vissa plastavfallsflöden föreslås det att två nivåer differentieras. Å ena sidan, för de kanaler där det råder större säkerhet om frånvaron av långlivade organiska föreningar och farliga ämnen, underlätta spårbarheten genom att säkerställa ursprunget för det avfall som tas emot för att upphöra att vara avfall och se till att detta behandlas separat utan att blandas med avfall från andra källor hos alla berörda mellanliggande hanterare. Och slutligen, när detta avfall med konkret, identifierbart och spårbart ursprung når den slutliga återvinningsanordningen, säkerställa denna spårbarhet helt enkelt med hjälp av den försäkran om överensstämmelse som utfärdats i varje sändning av det material som erhållits i anordningen.

Å andra sidan, för avfall från strömmar av farligt avfall, avfall från elektriska och elektroniska produkter, fordon som inte är i bruk samt bygg- och rivningsavfall, där förekomsten av farliga ämnen och långlivade organiska föreningar är känd, och från andra avfallsströmmar där ämnena kan detekteras, måste avfallets ursprung också otvetydigt säkerställas, och avfallet måste hanteras separat från det avfall som avses ovan av alla hanterare som är involverade i kedjan tills det når den slutliga återvinnaren. Detta påverkar inte den specifika dekontamineringen av detta avfall, i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019. En översikt av denna förordnings konsekvenser för plastavfall och plastfraktioner samt de förfaranden som ska användas från fall till fall har tagits med i bilaga IV som riktlinje.

Varje transport av återvunnet plastmaterial som uppfyller kriterierna för när avfall upphör att vara avfall i artikel 3 och därför inte längre betraktas som avfall ska åtföljas av motsvarande försäkran om överensstämmelse, i enlighet med artikel 5 och i enlighet med innehållet och uppgifterna i bilaga III, beroende på materialets efterföljande destination. Slutligen måste termoplastavfall som behandlats i enlighet med bestämmelserna i detta beslut, efter slutlig återvinning, användas direkt i bearbetningsindustrin. Den grundläggande frågan för att det resulterande materialet ska upphöra att vara avfall ligger inte i det fysiska formatet hos de erhållna materialen, utan i dess förmåga att kunna användas direkt och kunna ersätta ny plastråvara i tillverkningsindustrin för de olika plastprodukterna.

Eftersom användningen som material som kommer i kontakt med livsmedel redan har begränsats och regleras i EU-lagstiftningen kommer behandlat termoplastavfall avsett för detta särskilda ändamål att vara föremål för de särskilda bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) 2022/1616 av den 15 september 2022 om återvunna plastmaterial och plastprodukter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 282/2008, utöver andra bestämmelser i andra europeiska standarder i detta avseende. Av detta skäl måste två efterföljande destinationer särskiljas inom ramen för denna ministerförordning, även om de två typerna av material också är kandidater till motsvarande status som avfall som upphör att vara avfall. Å ena sidan de som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel, vilka måste uppfylla kraven i gällande EU-förordningar samt, på nationell nivå, kunglig förordning 846/2011 av den 17 juni om de villkor som ska uppfyllas av råvaror baserade på återvunna polymera material avsedda att användas i material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Och, å andra sidan, för alla andra mekaniskt behandlade termoplastmaterial avsedda för bearbetningsindustrin för tillverkning av någon annan typ av plastprodukt, som måste uppfylla gällande lagstiftning eller de tekniska specifikationer som användaren kräver.

Följaktligen kommer annat termoplastavfall som inte ingår i bilaga I, liksom mekaniskt behandlat plastavfall som inte uppfyller de övriga fastställda kriterierna, även fortsättningsvis att betraktas som avfall i den mening som avses i lag 7/2022 av den 8 april och måste därför hanteras i enlighet med den rättsliga ordning som föreskrivs i den lagen. Eller om det är avsett att användas i anläggningar för energiåtervinning ska anläggningarna uppfylla kraven i kapitel IV i kunglig förordning 815/2013 av den 18 oktober om godkännande av förordningen om industriutsläpp och om genomförande av lag 16/2002 av den 1 juli om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, för att säkerställa det miljöskydd som föreskrivs i dessa rättsakter.

När denna förordning träder i kraft är alternativet att använda det av plastavfallshanterare frivilligt. Men om en slutlig hanterare vill marknadsföra behandlat termoplastavfall som en produkt måste den överensstämma med denna standard. Det är nödvändigt att dessa hanterare, för att kunna avgöra om en plastavfallshanterare antar den här standarden, meddelar den berörda regionala förvaltningen det. De måste därför skicka ett meddelande till den regionmyndighet som beviljade godkännandet av anläggningen i enlighet med lag 7/2022 av den 8 april 2022, med minimiinnehållet i bilaga II.

Kriterierna för när avfall upphör att vara avfall kommer endast att vara bindande i den medlemsstat som upprättade dem, såsom Europeiska kommissionen har påpekat. När materialet importeras till Spanien kommer de spanska myndigheterna inte att ha någon skyldighet att godta klassificeringen av materialet som icke-avfall på grundval av kriterier för när avfall upphör att vara avfall i ursprungslandet. När det gäller export ska transporten, såvida inte destinationslandet uttryckligen och på förhand accepterat denna klassificering som produkt, utföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall. I de fall där ursprungslandet eller destinationslandet är ett tredje land, det vill säga ett land som inte en medlem i Europeiska unionen, ska transporten alltid utföras enligt ovannämnda förordning.

VI

Denna förordning följer de principer om god lagstiftning som anges i artikel 129 i lag 39/2015 av den 1 oktober om gemensamma förvaltningsförfaranden vid offentliga förvaltningar. I enlighet med principerna om nödvändighet och effektivitet bygger denna förordning på ett adekvat skydd av människors hälsa och miljön, vilket gör det lättare att återföra till tillverkningscykeln för plastprodukter endast de säkra material som uppfyller de specifikationer som krävs för efterföljande användning. Den utgår vidare från en tydlig definition av de eftersträlvade målen och med anledning av att de krav som införs är av uttrycklig teknisk karaktär anses instrumentet lämpa sig väl för att uppnå målen.

Denna förordning är förenlig med proportionalitetsprincipen, eftersom den reglerar de väsentliga aspekterna av det syfte som den eftersträvar, nämligen att fastställa när visst plastavfall som har behandlats mekaniskt och korrekt inte längre kan betraktas som avfall, i enlighet med lag 7/2022 av den 8 april 2022 tillsammans med producentens eller importörens nödvändiga skyldigheter.

I enlighet med rättssäkerhetsprincipen är regeln förenlig med resten av den nationella rättsordningen, särskilt lag 7/2022 av den 8 april 2022 om införlivande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2008/98/EG om avfall, genom vilken vissa särdrag införs för att avfall ska upphöra att vara avfall. Den ger större rättssäkerhet eftersom den inrättar ett stabilt, förutsägbart, integrerat och säkert regelverk genom att klargöra de nödvändiga kriterierna för avfall att upphöra vara avfall och att börja användas som en produkt. Detta gör det lättare för berörda sektorer att agera och fatta beslut.

Den följer också principen om öppenhet, eftersom alla förfaranden för information till och samråd med allmänheten noggrant har följts.

Slutligen säkerställer denna standard, med tillämpning av effektivitetsprincipen, maximal effektivitet när det gäller att uppnå målen till lägsta möjliga kostnad för tillämpningen och medför inte administrativa bördor.

Vid utarbetandet av denna förordning har samråd ägt rum med de autonoma regionerna och de organ som företräder de berörda sektorerna; den har även genomgått förfarandet för offentlig information och har inlämnats till samordningskommissionen för avfall och det rådgivande rådet i miljöfrågor, i enlighet med föreskrifterna i lag 27/2006 av den 18 juli om reglering av rättigheterna till tillgång till information, allmänhetens deltagande och tillgång till rättvisa på miljöområdet.

Denna ministerförordning har granskats enligt det informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter som föreskrivs i kunglig förordning 1337/1999 av den 31 juli 1999 om tillhandahållande av information beträffande tekniska standarder och föreskrifter samt beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster, för att uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster.

Denna förordning har meddelats av ministeriet för industri, handel och turism till Världshandelsorganisationen, särskilt till kommittén för tekniska handelshinder.

Befogenheten att genomföra denna förordning föreskrivs i artikel 5 i lag 7/2022 av den 8 april och dess konstitutionella grund i artikel 149.1.23 i den spanska konstitutionen, som ger staten exklusiv behörighet i frågor som rör grundläggande miljöskyddslagstiftning utan att det påverkar de autonoma regionernas befogenheter att fastställa ytterligare skyddsstandarder.

På grund av detta, och med förhandsgodkännande från finansministern och den offentliga förvaltningen, föreskriver jag i samförstånd med statsrådet följande:

Artikel 1. Syfte och tillämpningsområde.

1. Syftet med denna förordning är att fastställa kriterierna för att avgöra när termoplastavfall som behandlas mekaniskt och därefter är avsett för tillverkning av plastprodukter upphör att vara avfall enligt lag 7/2022 av den 8 april 2022 om avfall och förorenad jord för en cirkulär ekonomi.
2. Termoplastavfall som inte uppfyller bestämmelserna i denna förordning kommer att betraktas som avfall och kommer att återvinnas eller avfallshanteras i enlighet med lag 7/2022 av den 8 april 2022 och alla andra regler som gäller för det.
3. De kriterier som fastställs genom denna förordning ska tillämpas över hela Spaniens territorium.

Artikel 2. Definitioner.

I denna förordning gäller, utöver definitionerna i lag 7/2022 av den 8 april, följande definitioner:

- a) *handlare*: varje fysisk eller juridisk person som deltar i inköp av återvunnet plastmaterial som har upphört att vara avfall i enlighet med denna förordning, och vid den efterföljande försäljningen till tillverkningsanläggningar för plastprodukter, även om den inte innehar det fysiskt.
- b) *icke-plastkomponent*: allt material av annat slag än polymerer och kemiska tillsatser som ingår i något plastavfall eller av återvunnet plastmaterial.

- c) *försändelse*: ett parti återvunnet plastmaterial som skickas av en producent till en annan innehavare och som kan finnas i en eller flera transportenheter, t.ex. behållare.
- d) *importör*: varje fysisk eller juridisk person som tar med sig återvunnet plastmaterial som har upphört att vara avfall enligt detta beslut till Spanien, antingen från en medlemsstat i Europeiska unionen eller från ett tredje land.
- e) *okulär besiktning*: besiktning av allt plastavfall eller återvunnet plastmaterial med hjälp av synen eller andra sinnen eller annan icke-specialiserad utrustning.
- f) *parti*: en enhet återvunnet plastmaterial av samma kvalitet som har producerats i samma behandlingsanläggning och där kraven i stycke 3 i bilaga I verifierats.
- g) *återvunnet plastmaterial*: material som erhållits från plastavfall som genomgår mekanisk behandling i godkända hanteringsanläggningar, som betraktas som slutbehandling, som uppfyller bestämmelserna i denna standard och upphör att betraktas som avfall i lag 7/2022 av den 8 april 2022.
- h) *kvalificerad personal*: en person som genom erfarenhet eller utbildning på ett korrekt sätt kan undersöka och bedöma egenskaperna hos både plastavfall och återvunnet plastmaterial.
- i) *innehavare*: den fysiska eller juridiska person som innehar det återvunna plastmaterialet.
- j) *producent*: den behöriga avfallshanteraren som utför den slutliga behandlingen för att erhålla ett material med vissa egenskaper och som överför det för första gången som återvunnet plastmaterial som har upphört att vara avfall.
- k) *plastavfall*: produkt som är tillverkad av plast eller som innehåller plast, som kasseras eller är avsedd att avfallshanteras eller måste avfallshanteras. Denna term omfattar postindustriellt och postkonsumentavfall, både obehandlat och behandlat avfall;
- l) *termoplastavfall*: plastavfall som kan mjukna vid uppvärmning och hårdna vid kylning, och dessa egenskaper är reversibla.

Artikel 3. Kriterier för när avfall upphör att vara avfall.

1. Återvunnet plastmaterial avsett för tillverkning av plastprodukter ska upphöra att vara avfall när det lämnar producentens lokaler för transport till innehavarens lokaler och uppfyller följande krav:
 - a) termoplastavfall avsett för behandling ska uteslutande vara sådant som uppfyller kriterierna i stycke 1 i bilaga I,
 - b) termoplastavfall har genomgått ett eller flera återvinningsförfaranden i enlighet med de kriterier som anges i stycke 2 i bilaga I,
 - c) återvunnet plastavfall ska uppfylla kriterierna i stycke 3 i bilaga I och i tillämpliga fall artikel 4,
 - d) tillverkaren eller importören ska ha fullgjort sina skyldigheter enligt artiklarna 5, 6 och 7.
2. När det gäller import av återvunnet plastmaterial ska bestämmelserna i artikel 28 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall tillämpas, beroende på vad som är lämpligt.
3. Fysiska eller juridiska personer som önskar erhålla återvunnet plastmaterial måste uppfylla denna standard och informera den autonoma region där den slutliga behandlingsanläggningen som erhåller det återvunna plastmaterialet är belägen, om att dessa kriterier är uppfyllda innan den första försändelsen görs. Detta meddelande ska göras genom en ansökan riktad till den behöriga regionala myndighet som beviljade den anläggningen, inbegripet åtminstone det innehåll som anges i bilaga II.

Artikel 4. Återvunnet plastmaterial avsett för tillverkning av material som kommer i kontakt med livsmedel.

Utan att det påverkar uppfyllandet av kriterierna i artikel 3 anses det återvunna plastmaterialet, när det erhållits i enlighet med kommissionens förordning (EU) 2022/1616 av den 15 september 2022 om återvunna plastmaterial och plastprodukter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 282/2008, ha uppnått statusen som avfall som upphört att vara avfall.

Artikel 5. Försäkran om överensstämmelse.

1. Producenten eller importören ska för varje försändelse av återvunnet plastmaterial som inte längre är avfall utfärda en försäkran om överensstämmelse enligt förlagan i bilaga III.
2. Producenten, importören eller handlaren ska översända försäkran om överensstämmelse till nästa innehavare av försändelsen av återvunnet plastmaterial.
3. Producenten, importören och mäklaren ska behålla en kopia av försäkran om överensstämmelse under åtminstone tre år från utfärdandedatumet och på begäran ställa den till de behöriga myndigheternas förfogande.
4. Försäkran om överensstämmelse kan utfärdas i pappersformat eller elektroniskt format, förutsatt att dess äkthet, fullständighet och läsbarhet kan garanteras, från utfärdandedatumet och under hela den period då den sparas.
5. Försäkran om överensstämmelse ska medfölja transporten av varje sändning. Om sändningen görs i olika transportenheter ska var och en av dem ha en kopia av försäkran om överensstämmelse.

Artikel 6. *Administrationssystem.*

1. Producenten ska införa ett administrationssystem som gör det möjligt att visa att de kriterier som anges i artikel 3 uppfylls.
2. Detta administrationssystem ska innehålla en rad dokumenterade rutiner för var och en av följande aspekter:
 - a) mottagningskontroll av det termoplastavfall som används och som är föremål för återvinningsbehandling i enlighet med stycke 1 i bilaga I,
 - b) övervakning av de process- och behandlingskrav som beskrivs i stycke 2 i bilaga I,
 - c) kvalitetskontroll av det erhållna materialet enligt stycke 3 i bilaga I (inklusive provtagning och analys),
 - d) kommentarer från nästa innehavare om överensstämmelse med kraven i det resulterande materialet,
 - e) registrering av resultaten av de kontroller som utförts enligt leden a-c,
 - f) översyn och uppdatering av administrationssystemet och
 - g) personalutbildning.
3. Administrationssystemet ska även innehålla specifika kontrollkrav med avseende på kriterierna i bilaga I.
4. Administrationssystemet ska omfatta metodologin för provtagningens utformning och provtagning för material som härrör från återvinning, i enlighet med de tekniska standarderna UNE-CEN/TS 16011:2015 EX. Plast. Återvunnen plast. Provberedning, och plaster enligt standard PD CEN/TS 16010:2020 Plast. Återvunnen plast. Provtagningsprocedur för testning av plastavfall och återvunnen plast, i dess mest uppdaterade och aktuella version.
5. Ett organ för bedömning av överensstämmelse som ackrediterats för att utföra sådan certifiering i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 ska intyga att det administrationssystem som tillverkaren tillämpar uppfyller kraven i denna artikel.
6. Producenten ska på begäran ge de behöriga myndigheterna åtkomst till administrationssystemet och tillhörande register.
7. Om en av de behandlingar som tidigare anges i stycke 2 i bilaga I utförs av en annan avfallshanterare än producenten, ska producenten se till att hanteraren har ett administrationssystem som säkerställer att kraven i denna artikel uppfylls.
8. Importören ska kräva att leverantörerna inför ett administrationssystem som uppfyller kraven i styckena 2, 3 och 4. Detta administrationssystem ska certifieras av ett organ för bedömning av överensstämmelse som ackrediterats för att utföra sådan certifiering i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008.

Artikel 7. Producentens och importörens övriga skyldigheter.

1. Producenten ska, i egenskap av avfallshanterare i det kronologiska register som föreskrivs i artikel 64 i lag 7/2022 av den 8 april inkludera följande information:

- a) partinummer,
- b) partiförsändelsedatum,
- c) identifiering av kunden och
- d) den sålda kvantiteten.

Dessutom ska producenten i den årliga rapport som avses i artikel 65.1 i lag 7/2022 av den 8 april 2022 inkludera uppgifter om den mängd återvunnet plastmaterial som saluförs som produkt samt dess destination.

2. För varje parti ska producenten behålla information som gör det möjligt att kontrollera att kraven i bilaga I uppfylls i åtminstone tre år.

3. För varje importerat parti ska importören behålla information som gör det möjligt att kontrollera att kraven i bilaga I uppfylls i åtminstone tre år.

Artikel 8. Skyldigheter för avfallshanterare som ingriper före producenten.

För att säkerställa största möjliga spårbarhet, bland annat när det gäller plastavfall från, bland annat, strömmar av farligt avfall, avfall från elektriska och elektroniska produkter, fordon som inte är i bruk eller bygg- och rivningsavfall, ska avfallshanteraren säkerställa att dessa avfall under installationen behandlas separat och inte blandas med annat plastavfall från andra källor.

Enda tilläggsbestämmelsen. *Kodifiering av återvinningsförfarandet i tillstånden för avfallshanterare som efterlever den här förordningen.*

För alla slutliga hanterare som har underrättat den behöriga myndigheten i den autonoma regionen om efterlevnaden av denna förordning i enlighet med artikel 3.2 ska godkännandet av anläggningen omfatta det slutliga återvinningsförfarandet för plastavfall som kodifierats som "R0307 Återvinning av organiskt avfall för produktion av material eller ämnen".

Enda övergångsbestämmelsen. *Övergångsordning.*

Hanterare och ägare av behandlingsanläggningar som har ett tillstånd beviljat av de autonoma regionerna att erhålla återvunnen plast som produkt måste begära anpassning av tillståndet till de rättsliga kraven i den här ministerförordningen inom tre månader från offentliggörandet av denna förordning.

För ovanstående fall, och efter 18 månader från dagen för ikraftträdandet av denna förordning, får endast återvunnet plastmaterial som uppfyller bestämmelserna i denna ministerförordning saluföras som en produkt. Denna period ska minskas till tre månader om verksamhetsutövarna och de anläggningar som avses i föregående stycke inte har begärt att deras tillstånd ska anpassas.

Första slutbestämmelsen. *Lagstiftande behörighet.*

Förordningen antas med stöd av artikel 149.1.23 i den spanska konstitutionen, genom vilken staten ges exklusiv behörighet i fråga om grundläggande lagstiftning om miljöskydd, utan att detta påverkar de autonoma regionernas befogenheter att införa ytterligare skyddsbestämmelser.

Andra slutbestämmelsen. *Ikraftträdande.*

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i "Statens officiella tidning".

Madrid den 9 juni 2023.- Den tredje vice president för Spaniens regering och minister för den ekologiska omställningen och den demografiska utmaningen, Teresa Ribera Rodríguez.

BILAGA I

Kriterier för när avfall upphör att vara avfall

1. Termoplastavfall tillåtet för slutlig återvinningsbehandling

Ska uppfylla följande krav:

Kriterier	Kontrollkrav
1. Endast avfall med följande koder i Europeiska avfallskatalogen (EAK) ska tillåtas som insatser för den här behandlingen: a) Inom postindustriellt avfall: 07 02 13 Plastavfall (från tillverkning, formulering, distribution och användning av plast, syntetgummi och konstfibrer) 12 01 05 Fil- och svarvspån av plast (från gjutning och fysikalisk och mekanisk ytbehandling av metaller och plaster) b) Inom avfall efter förbrukning: 02 01 04 Plastavfall utom förpackningar (från jordbruk, trädgårdsodling, vattenbruk, skogsbruk, jakt och fiske) 15 01 02 Plastförpackningar (inklusive kommunalt sorterat insamlat förpackningsavfall), 15 01 10* Förpackningar som innehåller eller förorenats av rester av farliga ämnen (endast när förpackningar är gjorda av plast) 16 01 19 Plast (från behandling av självgående transportmedel vid slutet av livslängden eller underhålls- och reparationsprocesser) 17 02 03 Plast (från bygg- och rivningsavfall) 19 12 04 Plast och gummi (för plast från mekaniska anläggningar för avfallsbehandling) ⁽¹⁾ 20 01 39 Plast (från fraktioner som samlats separat (utom de som specificeras i underkapitel 15 01)) När det gäller kapitlen 18 01 och 18 02, klargöra att plastavfall med koderna EAK 18 01 03* och 18 02 02* samt koderna EAK 18 01 02, 18 01 04 och 18 02 03 också kan betraktas som godtagbart avfall efter desinfektion.	Mottagande av plastavfall (eller avfall av härledda plastfraktioner) som används vid ingången till anläggningen ska kontrolleras av kvalificerad personal som genom okulär besiktning och åtföljande dokumentation kan känna igen vilket avfall som inte uppfyller dessa kriterier. Vid behov ska laboratorietester utföras i enlighet med tillämplig lagstiftning för bestämning av avfallets farliga egenskaper.
2. Avfall från använda personliga hygienprodukter ska inte vara stödberättigande.	
3. Avfall som klassificeras som farligt ska inte tillåtas såvida det inte kan visas att sådant avfall efter den nödvändiga behandlingen inte uppvisar några farliga egenskaper enligt punkt 3 i följande stycke.	
4. Härdat plastavfall ska inte tillåtas.	

Kriterier	Kontrollkrav
5. Plastavfall (eller avfall av härledda plastfraktioner) som innehåller långlivade organiska föroreningar i koncentrationer över den lagstadgade gräns, som fastställts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar (nedan kallade POPs), ska inte vara stödberättigande. För syftet gällande kontakt med livsmedel krävs specifikt frånvaro av långlivade organiska föroreningar och frånvaro av alla andra föroreningar som inte garanterar livsmedelssäkerheten för det återvunna plastmaterialet.	Förfarandet för tillämpning av kraven på farliga egenskaper och förekomst av långlivade organiska föroreningar bör dokumenteras som en del av administrationssystemet, och bör vara föremål för revisioner.

⁽¹⁾ I kommissionens meddelande 2018/C 124/01 anges att EAK 19 12 04 kan komma från anläggningar för behandling av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt från andra anläggningar som utför mekaniserad behandling.

Plastavfall (eller avfall av härledda plastfraktioner) som innehåller långlivade organiska föroreningar i koncentrationer över den lagstadgade gräns, som fastställts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar, ska inte vara stödberättigande.

Delmängder av plast som erhålls från mekaniserade anläggningar för avfallsbehandling som är avsedda att uppnå villkoret för avfall som upphör att vara avfall ska bedömas för att fastställa dess farliga egenskaper. EWC 19 12 04 får endast tilldelas plastfraktioner för vilka inga farliga egenskaper har verifierats. För plastfraktioner som erhållits i anläggningar som inte garanterar att avfallet inte är farligt ska kod EAK 19 12 11* tillämpas. Annat avfall (inklusive blandningar av material) från mekanisk behandling av avfall som innehåller farliga ämnen. Detta kriterium för differentiering mellan de två nämnda EWC-koderna ska gälla för alla mekaniserade reningsverk, oavsett ursprunget för det avfall som de behandlar.

2. *Behandling av termoplastavfall*

Termoplastavfall, både i lokaler hos avfallshanterare som ingriper före producenten och i producenternas egna lokaler, ska uppfylla följande krav:

1. Ska förvaras åtskilt från alla andra typer av avfall. De bör inte heller blandas med någon annan typ av avfall.

2. Ska genomgå alla mekaniska behandlingar som krävs för att säkerställa att de är lämpliga för direkt användning vid tillverkning av nya plastprodukter (färdiga eller halvfärdiga), inbegripet åtminstone sortering och krossning. Dessutom kan andra mekaniska behandlingar utföras som kommer att vara väsentliga beroende på vilken typ av plastavfall och den efterföljande tillämpningen som det är avsett för, t.ex. mekanisk minskning av storleken genom laminering eller finmalning, tvättning, centrifugering, torkning, filtrering, sintring, strängpressning och sprängning.

3. När det gäller avfall som förtecknas i kriterium 3 i stycke 1 i bilaga I ska dekontamineringsbehandlingar som är nödvändiga (i förekommande fall fastställda genom deras särskilda bestämmelser) tillämpas för att eliminera de farliga egenskaper som de kan medföra.

3. Krav på återvunnet plastmaterial

Kriterier	Kontrollkrav
1. I tillämpliga fall ska de standarder som finns tillgängliga för karakterisering av återvunnet plastmaterial, fastställda genom relevanta tekniska UNE-EN-standarder, användas i sin mest aktuella och aktuella version: - För polystyren: UNE-EN 15342 Plast. Återvunnen plast. Karakterisering av återvinning av polystyren (PS) - För polyeten: UNE-EN 15344 Plast. Återvunnen plast. Karakterisering av återvinning av polyeten (PE) - För polypropen: UNE-EN 15345 Plast. Återvunnen plast. Karakterisering av återvinning av polypropen (PP) - För poly(vinylklorid): UNE-EN 15346 Plast. Återvunnen plast. Karakterisering av återvinning av poly(vinylklorid) (PVC) - För poly(etentereftalat): UNE-EN 15348 Plast. Återvunnen plast. Karakterisering av återvinning av poly(etentereftalat) (PET) Om det inte finns någon teknisk standard för karakterisering, ska det erhållna materialet överensstämja med kundens tekniska specifikationer för direkt användning i bearbetningsindustrin, antingen för tillverkning av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel eller för tillverkning av någon annan plastprodukt.	Kontroll av efterlevnad av respektive lagstiftning, standard eller specifikation för varje parti i sändningen ska utföras av kvalificerad personal. Produkts kvaliteten ska kontrolleras genom: - Okulär besiktning. - Fysikalisk-kemisk karakterisering: utföra de laborietester som avses i den tillämpliga lagstiftningen för varje typ av återvunnen plast eller i de tekniska specifikationerna och de särskilda industristandarderna för det ändamål för vilket den återvunna plasten är avsedd. Ytterligare laborietester kan också vara nödvändiga i enlighet med kundens ytterligare specifikationer. Vid betydande förändringar i driftprocessen ska representativa prover av varje typ av återvunnet plastmaterial analyseras med lämpliga intervall och med förbehåll för översyn i händelse av betydande förändringar i driftprocessen. Lämplig provtagningsfrekvens ska fastställas med beaktande av följande faktorer: - Förväntad variation (t.ex. baserat på historiska resultat). - Den inneboende risken för att plastavfallets kvalitet ändras vid ingången till den anläggning där den mekaniska behandlingen utförs, särskilt den höga genomsnittliga mängden plast som innehåller farliga ämnen. - Provtagningsmetodens inneboende noggrannhet. - Resultatens närhet till de koncentrationsgränser från vilka materialet anses vara farligt eller dess utsläppande på marknaden är begränsat. - Närheten av resultaten av icke-plastkomponenthalten i förhållande till den maximala gränsen på 2 % av det totala återvunna plastmaterialet, uttryckt i torrsvikt. Representativa prover ska erhållas i enlighet med de provtagningsförfaranden som beskrivs i förfarandehandboken, som ska vara så detaljerade som möjligt (urvalsmetod, periodicitet, storlek, typ och antal prover, statistisk metod osv.).
2. Halten av icke-plastkomponenter ska vara lägre än eller lika med 2 % torrsvikt. För syftet gällande kontakt med livsmedel krävs särskilt frånvaro av icke-plastkomponenter, frånvaro av främmande kroppar och frånvaro av textilt fibrer av plast. Beroende på tillämpningen för vilken den är avsedd och i enlighet med kundens tekniska specifikationer får den dessutom inte innehålla andra plastkomponenter eller plastpolymerer än den som tillverkas, i enlighet med de kvantiteter/gränser som fastställs i dessa specifikationer.	Kvalificerad personal bör utbildas om möjliga typer av kontaminering i plastavfallsflödet samt om de komponenter eller egenskaper som gör det möjligt att visuellt känna igen dessa föroreningar. Förfarandet för kontroll av överensstämmelse med de tekniska specifikationer som gäller för materialet måste dokumenteras som en del av administrationssystemet och bör vara tillgängligt för revisioner.

Kriterier	Kontrollkrav
3. Det resulterande materialet ska inte klassificeras som farligt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG och ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (CLP-förordningen). Begränsningarna för utsläppande på marknaden av ämnen som inger mycket stora betänkligheter, ämnen som uppfyller kriterierna i artikel 57 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 (Reach-förordningen), ska tillämpas på det, såvida det inte omfattas av tillstånd eller undantag enligt bestämmelserna i förordningen. Det ska uppfylla de övriga genomförandebestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008. Det ska uppfylla de förbud eller begränsningar för användning eller utsläppande på marknaden av långlivade organiska föreningar som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019. Enligt gällande bestämmelser kräver syftet gällande kontakt med livsmedel att det inte finns några långlivade organiska föreningar i det resulterande materialet.	De ska vara föremål för en kvalitativ och kvantitativ karakterisering som kontrollerar efterlevnaden av dessa krav och bestämmelserna i CLP-, Reach- och POP-förordningarna. Utöver kvantitativ karakterisering ska alla partier i en sändning besiktigas okulärt av kvalificerad personal. Kvalificerad personal bör utbildas om möjliga typer av kontaminering i plastavfallsflödet samt om de komponenter eller egenskaper som gör det möjligt att visuellt känna igen dessa föroreningar. Förfarandet för att identifiera farliga egenskaper måste dokumenteras som en del av administrationssystemet och bör vara tillgängligt för revisioner.
4. Det resulterande materialet får inte innehålla oljor, lösningsmedel, färger eller spår av vattenhaltiga eller feta livsmedel. För syftet gällande kontakt med livsmedel får det resulterande materialet inte innehålla något ämne som äventyrar livsmedelssäkerheten för den produkt som ska inneslutas.	När det i samband med en okulär besiktning upptäcks uppenbara tecken på absorption av andra vätskor än vatten, som kan ge upphov till exempelvis mögeltillväxt eller lukt, ska partiet betraktas som avfall. Kvalificerad personal bör tränas på dessa potentiella föroreningar, liksom på komponenterna eller egenskaperna hos de material som gör det möjligt att känna igen föroreningarna. Den nuvarande identifieringsaktiviteten för föroreningar måste dokumenteras som en del av administrationssystemet och bör vara tillgänglig för revisioner.

BILAGA II

Minimiinnehåll i det meddelande som riktas till den berörda regionala myndigheten om efterlevnaden av denna förordning

Avfallshanteringsföretaget som har auktoriserats med NIMA den och vars anläggningar är belägna i genom denna skrivelse ställd till (Byrå.../Avdelning...) i den autonoma regionen.....,

RAPPORTERAR följande:

- Företaget uppfyller alla bestämmelser i ministerförordningen om kriterier för att fastställa när termoplastavfall som genomgår mekanisk behandling och som är avsett för tillverkning av plastprodukter upphör att vara avfall enligt lag 7/2022 av den 8 april 2022 om avfall och förorenad jord för en cirkulär ekonomi.
- Företaget.....har ett administrationssystem och i enlighet med artikel 6 i förordningen.

- Företaget..... har gjort nödvändiga anpassningar, förbättringar eller vidtagit åtgärder för att säkerställa att förordningen följs och lämnar tillsammans med denna begäran nödvändig dokumentation för att bevisa detta. (om tillämpligt på grund av ändringar av anläggningar)

Och på grundval av detta ber det (byrån...../Avdelningen.....)

1) Att de informeras av detta företag, som en ansvarig deklaration, om behovet att följa bestämmelserna i ministerförordningen så att det material som erhållits i dess lokaler inte längre betraktas som avfall för alla rättsliga ändamål, och

2) att se över och uppdatera det nuvarande tillståndet för avfallshantering, i enlighet med lag 7/2022 av den 8 april om förorenat avfall och förorenad mark för en cirkulär ekonomi, särskilt i enlighet med bilaga II till den lagen, där koderna för avfallsåtervinningsförfarandena anges.

Plats, datum, underskrift.

BILAGA III

Försäkran om överensstämmelse med kriterierna för att avgöra när behandlat termoplastavfall upphör att vara avfall

Försäkran om överensstämmelse för återvunnet plastmaterial som är avsett för tillverkning av andra produkter

1	Producent/Materialimportör Namn: Adress: Kontaktperson: Telefon: E-post: Registreringsnummer i registret för produktion och hantering av avfall:
2	Typ av återvunnet plastmaterial (ange): - HDPE (polyeten med hög densitet) - LDPE (polyeten med låg densitet) - PET [poly(etentereftalat)] - PP (polypropylen) - PS (polystyren) - PVC [poly(vinylklorid)] - EPS (expanderad polystyren) - Övriga (specificera): Innehåll av icke-plastkomponenter (%):
3	Partinummer och kvantitet (i ton):
4	Denna transport uppfyller de kriterier som avses i artikel 3 i ministerdekretet om kriterier för att fastställa när termoplastavfall som genomgår mekanisk behandling och som är avsett för tillverkning av plastprodukter upphör att vara avfall enligt lag 7/2022 av den 8 april 2022 om avfall och förorenad jord för en cirkulär ekonomi.
5	När det gäller denna försändelse garanteras spårbarhet från källan från avfallsalstringspunkten, och detta kan påvisas och dokumenteras i enlighet med artikel 8 i ministerförordningen om kriterier för att avgöra när termoplastavfall som genomgår mekanisk behandling och som är avsett för tillverkning av plastprodukter upphör att vara avfall enligt lag 7/2022 av den 8 april 2022 om avfall och förorenad jord för en cirkulär ekonomi.

BILAGA IV

Riktlinjer för tillämpningen av POP-förordningen⁽¹⁾ på plastavfall

- 6 Tillverkaren av materialet inför ett administrationssystem i enlighet med artikel 6 i ministerförfordningen om kriterier för att avgöra när termoplastavfall som genomgår mekanisk behandling och som är avsett för tillverkning av plastprodukter upphör att vara avfall enligt lag 7/2022 av den 8 april 2022 om förorenat avfall och förorenad jord för en cirkulär ekonomi.

7 Materialet i denna sändning är avsett för direktförsäljning eller genom handelsagent/distributör och ska uteslutande användas inom plastbearbetningssektorn.

(välj ett av alternativen):

8 - Transporten överensstämmer med produktspecifik lagstiftning.
 - Försändelsen uppfyller följande tekniska standard: (ange nummer)
 - Försändelsen uppfyller de tekniska specifikationer som krävs av målindustrin.

9 Materialet i denna transport klassificeras inte som farligt enligt kriterierna i förordning (EG) nr 1272/2008⁽¹⁾ (CLP-förordningen), uppfyller bestämmelserna om utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen, liksom begränsningarna för de avsedda användningarna i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006⁽²⁾ (Reach-förordningen) och de förbud eller restriktioner för användning och utsläppande på marknaden av långlivade organiska föroreningar som föreskrivs i artikel 3 i förordning (EU) 2019/1021⁽³⁾ (POP-förordningen).

Försäkras från producenten/importören av mekaniskt behandlat termoplastavfall som upphör att vara avfall enligt lag 7/2022 av den 8 april 2022 om avfall och förorenad jord för en cirkulär ekonomi.

10 Jag bekräftar att ovanstående uppgifter är både korrekta och sanna enligt min kunskap och förståelse.

D 9 Fysikalisk-kemisk behandling
 D 10 Förbränning på land

Enkelt tecken för märkning och förpackning av avfall som innehåller POP, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006.

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk myndighet för ämnen och kemiska blandningar, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94, rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG.

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar.

Elektronisk
verifieringsk
od (EVC):
BOE-A-
2023-14735
Verifierbar
på
[https://www.
boe.es](https://www.boe.es)

Elektronisk
verifieringsko
d (EVC):
BOE-A-2023-
14735
Verifierbar på
<https://www.boe.es>

Elektronisk verifiseringskod (EVC):
30E-A-2023-14735